Înaintea campionatelor europene

TINERII BOXERI ROMÂNI SE PREGĂTESC TEMEINIC

Peste puține zile, cei mai buni pugiliști români se vor alinia la startul competiției continentale de tineret. Campionatele europene de tineret vor fi găzduite de orașul Izmir (Turcia), în perioada 25 septembrie — 4 octombrie. În vederea acestui important eveniment sportiv, forul nostru de specialitate a încredințat sarcina de pregătire a lotului colectivului de antrenori format din **Eustațiu Mărgărit** (antrenor coordonator), **Ion Monea** și **Constantin Ciucă**. Cei trei tehnicieni au întreprins o amplă acțiune de selecție, verificînd — în diferite competiții și meciuri de antrenament — un număr mare de tineri și oprindu-se asupra celor mai valoroși.

Zilele trecute i-am vizitat la un antrenament pe „cadeții" boxului românesc. Pe terenul de atletism de la Centrul sportiv „23 August" i-am recunoscut pe proaspeții campioni balcanici **Traian Georgea** (Tractorul Brașov), **Nicolae Șeitan** (Litoral Mangalia), **Alexandru Giurgiu** (B. C. Brăila), **Fănică Ciocoiu** (Metalul București), pe craioveanul **Marcel Sîrba**, reșițeanul **Francisc Luxemburger** s.a., efectuînd exerciții pentru îmbunătățirea pregătirii fizice. I-am urmărit executînd zeci de sprinturi cu pauze foarte scurte, cei doi foști mari performeri ai boxului românesc **I. Monea** și **C. Ciucă** dovedindu-se exigenți cu elevii lor. Acestor tineri antrenori le sînt încă proaspete în memorie eforturile pe care le-au depus pentru obținerea marilor performanțe.

La sfîrșitul lecției am purtat o scurtă discuție cu cei doi tehnicieni. Am aflat că alți componenți ai lotului lipsesc motivat de la pregătire, ei găsindu-se angrenați în competiția ce se desfășoară în aceste zile, Dinamoviada pentru tineret.

— Chiar dacă ne mai despart puțină vreme de ziua începerii campionatelor europene — ne-a spus antrenorul **Ion Monea** — am considerat necesar să-i mai supunem pe cîțiva dintre componenții lotului la meciuri de verificare. În fond, și concursurile fac parte din programul de pregătire. **Dumitru Cipere** (mușcă), **Ion Antone** (pană) și **Ion Cernat** (grea) sînt boxeri care au susținut mai puține meciuri în acest an și de aceea i-am înscris în competiție pe acești tineri dinamoviști.

— Asupra căror sportivi v-ați oprit pentru C.E. de la Izmir?

— A fost stabilită următoarea formație, în ordinea celor 11 categorii: **N. Șeitan, D. Cipere, T. Vass, I. Antone, Tr. Georgea, Al. Giurgiu, S. Postolache, M. Sîrba, F. Ciocoiu, Fr. Luxemburger** și **I. Cernat.** Sperăm ca pînă luni, cînd vom pleca spre locul de desfășurare a competiției, să nu survină nimic care să ne oblige să efectuăm schimbări în echipă.

— Care sînt tinerii pugiliști cărora le acordați cele mai multe șanse la competiția de la Izmir?

— Toți băieții sînt la fel de bine pregătiți. Totuși, cîțiva dintre ei au o mai mare experiență competițională și sperăm că vor putea urca pe podiumul de premiere: **Dumitru Cipere, Traian Georgea, Nicolae Șeitan** și **Fănică Ciocoiu.** Aceasta nu înseamnă însă că ceilalți nu participă și ei la competiție, cu șanse.

Mihai TRANCĂ

Proaspătul campion balcanic Nicolae Șeitan *este unul dintre candidații la medaliile campionatelor europene*

Caiacul și canoea românească la Montreal

(Urmare din pag. 1)

Totuși, cu foarte puține excepții, la Montreal, rezultatele obținute au fost mai slabe — în unele cazuri cu 10—11 secunde. Și chiar dacă condițiile sînt diferite, acest aspect ne arată clar că unii componenți ai lotului nu s-au aflat, la ora Jocurilor, la cel mai înalt nivel al potențialului lor.

Oprindu-se asupra cauzelor care au grevat obținerea unui bilanț superior, raportul a subliniat că unele aspecte negative apărute în pregătire fuseseră confirmate de rezultatele întrecerilor regatei Moscova, ultima confruntare internațională dinaintea J.O. — pregătire inegală, în salturi, lipsă de conștiinciozitate, de seriozitate (Larion Serghei, Maria Mihoreanu), declinul lui Ivan Patzaichin. Coroborate cu o serie de deficiențe mai vechi, cunoscute de mai mulți ani — între care cea mai importantă ni se pare insuficienta rezistență în regim de viteză, care poate duce la pierderea unor curse pe ultima parte a întrecerilor — și cu unele greșeli de orientare tactică, de nerespectare a graficelor de cursă, ele au dus la ratarea posibilității de a se obține și alte medalii (K 2 — 1 000 m, C 2 — 500 m, K 4 — 1 000 m) sau ca unele din cele cucerite să fie mai valoroase. S-au menționat, totodată, unele carențe ale pregătirii psihice, manifestate în special la Ivan Patzaichin, sportivul cu cea mai bogată experiență internațională, pentru care vîntul — e drept, un factor important la canoe — a ajuns o adevărată obsesie.

Al doilea mare capitol al lucrărilor ședinței a fost consacrat dezbaterii unor probleme legate de îmbunătățirea activității viitoare, de continua dezvoltare a caiacului și canoei în țara noastră.

Sintetizînd problemele majore ale ciclului olimpic 1976—1980, tovarășul Emil Ghibu, secretar al C.N.E.F.S., a punctat direcțiile principale de acțiune: lărgirea ariei de selecție prin: organizarea, anual, a unei acțiuni conduse de Biroul federal, înființarea de secții noi și întărirea tuturor secțiilor existente, înființarea unor unități sportive școlare; creșterea numărului secțiilor de performanță de nivel internațional prin inițierea unor baze-pilot la Tulcea, Brăila și Galați; îmbunătățirea metodicii antrenamentului (cu accent pe creșterea rezistenței în regim de viteză); alcătuirea unui plan special de activitate pentru lotul de juniori etc.

În intervențiile lor, participanții la ședință au completat aceste linii de referință cu sugestii, propuneri concrete de realizare practică a acestor obiective. Amintim cîteva: ● Îmbunătățirea calității pregătirii la toate eșaloanele ● Creșterea numărului de specialiști prin organizarea unor cursuri de pregătire ● Îmbunătățirea calendarului intern ● Îmbunătățirea și dezvoltarea bazei materiale, dotarea cu ambarcațiuni din material plastic, ieftine, a secțiilor cu grupe de începători ● Dezvoltarea caiacului și canoei în sportul școlar, care nu și-a adus pînă acum contribuția la obținerea de succese internaționale. În ceea ce privește activitatea loturilor naționale, s-a subliniat necesitatea întăririi loturilor, a cuprinderii în pregătire a unui număr mai mare de echipaje la fiecare probă — pentru a nu exista senatori de drept —, creșterea numărului de specialiști și utilizarea celor mai buni tehnicieni la pregătirea loturilor, îmbunătățirea asistenței științifice și medicale, de cercetare științifică și documentare etc.

În încheiere a luat cuvîntul generalul lt. **Marin Dragnea**, președintele C.N.E.F.S. **„Rezultatele obținute la Montreal au fost bune. Ele reflectă activitatea Biroului federal, munca tehnicienilor, dăruirea sportivilor. Trebuie să spunem însă că mulțumirea noastră nu e deplină, că se mai puteau cîștiga încă 3 medalii! Din acest unghi trebuie privită activitatea depusă, și, fapt care ne bucură, în acest spirit s-a desfășurat ședința noastră. Am ascultat un raport clar, critic și autocritic, au fost discuții interesante, propuneri valoroase, concrete, care trebuie cuprinse în planul de muncă al federației. Să facem totul pentru întărirea și dezvoltarea caiacului și canoei, să căutăm și să creștem noi sportivi ca Diba, Patzaichin, Danilov și Simionov. Să înlăturăm greșelile, să muncim mai bine și mai mult pentru ca la ediția viitoare a Jocurilor Olimpice, în 1980, la Moscova, unde concurența va fi și mai puternică, acest sport să fie la înălțimea tradiției și a rezultatelor de pînă acum, iar obiectivele să fie îndeplinite integral".**

UN SEZON SLAB AL ÎNOTĂTORILOR ROMÂNI

Pregătirea necorespunzătoare, lipsa de curaj în promovarea unor tineri cu calități au dus la slabele evoluții ale echipei reprezentative în 1976

Într-un sezon în care înotătoarele noastre au realizat un progres evident, apropiindu-și foarte mult recordurile de nivelul bunelor performanțe europene, evoluțiile înotătorilor — într-un trecut nu prea îndepărtat, punctul de susținere al înotului românesc — au fost, dimpotrivă, mai mult decît modeste.

În urmă cu cîțiva ani, țara noastră avea brasiști de valoare internațională; în 1973, ștafeta crauliștilor români candida la un loc în finala primului campionat mondial. Chiar și în acest an, tînărul **Alex. Szabo** anunța pretenții justificate la un loc pe podiumul de premiere după cursele de bras din cadrul campionatelor europene de juniori. Bilanțul final al activității înotătorilor în 1976 este însă foarte slab: **nici un reprezentant în vreo finală a „europenelor" de la Oslo, iar echipa masculină s-a clasat, după multe eforturi, abia pe locul IV în grupa B a „Cupei Europei" și locul III la Balcaniadă.** Nivelul foarte scăzut al înotului masculin este certificat și de un clasament pe care l-am alcătuit pe baza tuturor rezultatelor (cele trei grupe) în fiecare probă ale principalei competiții continentale a sezonului. În această ierarhie, echipa României ocupă doar locul XV între cele 17 formații care au luat startul. Este cel mai slab rezultat din istoria participărilor înotătorilor români în „Cupa Europei". Mai mult, la o serie de probe (200 m bras, 1500 m liber, 200 m și 400 m mixt) — o treime din cursele individuale — sportivii români (Almer, Resler, Zahiu) au obținut cele mai slabe rezultate.

Cum se explică regresul evident al înotului masculin? În primul rînd, prin slaba pregătire a sportivilor la cluburi: **volum scăzut, intensitate redusă, absențe repetate de la antrenamente. Octavian Resler, Eugen Almer, Ilarion Sveț, Andrei Zahiu, Adrian Adam** și într-o mai mică măsură **Adrian Horvat, Marian Slavic, Ion Miclăuș** au trăit tot sezonul într-un dolce farniente sub privirile destul de îngăduitoare ale antrenorilor **Gh. Marinel** și **Dan Ionescu.** Săptămîni în șir ei s-au antrenat la nivelul... copiilor din țările unde înotul cunoaște o largă dezvoltare.

Erori au comis și antrenorii înotătorilor noștri în alcătuirea planurilor de antrenament. În decembrie, de pildă, tineri sportivi ca **Alex. Szabo** și **Horațiu Neagrău** stabileau noi recorduri pe distanțe de 50 m și 100 m, cînd mai firesc era ca ei să materializeze orele de îndelungi acumulări (ceea ce se recomandă în lunile de toamnă) prin rezultate mai bune pe distanțele lungi sau în probele de mixt. Antrenorii loturilor au dat dovadă de slăbiciune și la începutul anului, cînd ar fi trebuit să renunțe la o serie de sportivi plafonați, fără perspective și fără dorința de a se supune eforturilor cerute. Ei n-au făcut acest lucru, și nu au încercat, cu curaj, să promoveze o serie de tineri cu calități, pentru ca cel puțin în anii viitori să putem spera într-o redresare a echipei masculine!

Adrian VASILIU

SCHIMBĂRI ÎN REGULAMENTUL JOCULUI DE BASCHET

Cu ocazia Congresului F.I.B.A., desfășurat la Montreal în timpul Jocurilor Olimpice, a fost aprobată modificarea unor reguli ale jocului de baschet care vor fi aplicate, la noi în țară, chiar din această lună, cînd vor începe campionatele republicane. Noile modificări au fost discutate de arbitri cu prilejul Conferinței pe țară a acestora, iar Colegiul central al arbitrilor a luat măsuri pentru ca regulamentul să fie dezbătut și în rîndul echipelor divizionare A, B, școlare și de juniori. Iată acum principalele puncte ale regulamentului afectate de schimbările intervenite:

— în cazul unei greșeli personale comise asupra unui jucător care aruncă la coș (și coșul a fost înscris), jucătorul respectiv va beneficia în plus de 1 aruncare liberă (la care nu se poate renunța); în caz că o încercare la coș a fost ratată din cauza unei greșeli personale, jucătorul faultat are dreptul la două aruncări libere și la una suplimentară în cazul că a ratat una din primele două (această ultimă regulă nu se aplică dacă executantul comite o abatere, adică depășește sau calcă linia ori mîngea nu atinge inelul);

— după ce o echipă acumulează 10 greșeli personale sau tehnice (pe repriză), toate greșelile vor fi penalizate cu cîte 2 aruncări libere, cu excepția cazurilor în care o greșeală personală este comisă de un jucător în timp ce echipa sa se afla în posesia mingii. În acest caz mingea va fi repusă în joc, de la linia laterală, de echipa adversă;

— în cazul executării de aruncări libere, minutele de întrerupere și schimbările nu pot fi făcute decît înaintea executării primei aruncări sau după executarea celei de a doua. În a doua ipoteză, poate fi înlocuit numai jucătorul care a executat aruncarea și numai dacă înlocuirea respectivă a fost anunțată înaintea executării primei aruncări libere (în această situație, echipa adversă are și ea dreptul să înlocuiască un jucător);

— la o greșeală tehnică comisă în timpul pauzelor (dintre reprize sau dintre prelungiri) jocul va fi reluat prin două aruncări libere și angajare între doi (de la centru);

— controlul asupra mingii încetează cînd aceasta părăsește mîna jucătorului;

— la o aruncare de deasupra inelului, se poate atinge (involuntar) inelul, dar nu poate fi agățat (agățarea de inel se sancționează cu greșeală tehnică — 2 aruncări libere și anularea coșului);

— cronometrul pornește doar atunci cînd mingea este atinsă de un jucător aflat în teren;

— arbitrii sînt obligați să schimbe între ei locurile în teren după fiecare decizie de angajare între doi și la orice fel de greșeală personală și tehnică.

NOTE CRITICE ● NOTE CRITICE ● NOTE CRITICE

UNDE NE SÎNT ATLEȚII?

„Cupa Metalul", unul din puținele concursuri atletice internaționale organizate de vreun club bucureștean care tinde să-și formeze o tradiție, și-a desfășurat o nouă ediție duminică dimineața pe stadionul Republicii. Am așteptat cu interes acest concurs care umplea un gol de multe săptămîni — chiar luni — în activitatea atletică bucureșteană. La stadion am avut însă neplăcuta surpriză de a vedea că alături de un grup de atleți polonezi (din Lodz și Gdynia), un altul din Siria și de 3—4 sportivi italieni — în marea lor majoritate de valoare modestă — au concurat aproape în aceeași proporție atleți din Capitală. Am fost astfel martorii unor situații jenante — clubul organizator nu are nici o vină! — în care, la un concurs internațional de atletism, desfășurat în București, proba de săritură în înălțime bărbați să se „bucure" de participarea a numai doi săritori: un polonez și un sirian!! Situație aproape identică la aruncarea suliței, unde doar decatlonistul Mihai Nicolau a avut bunăvoința de a concura alături de doi aruncători din Siria. În schimb, la lungime fete, cele trei săritoare de la Baltika Gdynia și-au disputat în familie proba... Nu s-au găsit nici un săritor de înălțime, nici o săritoare în lungime duminică în București? Unde ne sînt atleții?

Așteptăm răspunsuri la aceste întrebări din partea celor în drept. Duminică, pe marginea pistei am numărat mai mulți antrenori decît concurenți. Cu o asemenea „activitate", rezultatele nu pot fi decît așa cum sînt... (Vl. MORARU).

OBLIGAȚII... FORMALE

Ne-am obișnuit ca la meciurile din campionatul de handbal al primei divizii cadrul organizatoric să fie optim, dar iată că duminică, după amiază, la jocul Universitatea București — Confecția, lucrurile n-au mai stat așa. Terenul Olimpia, pe care s-a desfășurat meciul, a fost recondiționat în această vară, zgura fiind înlocuită cu bitum. Nu știm dacă noul spațiu de joc a fost și omologat, dar bănuim că da, însă dacă așa stau lucrurile, omologarea — ca și prezentarea terenului pentru partide oficiale — s-au făcut formal. Un strat considerabil de praf alb acoperea întreaga suprafață de joc, făcînd marcajele de-a dreptul invizibile. Acest lucru a determinat o rapidă ștergere cu... cîrpa udă a prafului de pe semicercuri, înaintea începerii meciului și la pauză. S-a omis, însă, și scoaterea la lumină a tușelor, ca și a liniei porții, iar dacă ne aducem bine aminte, un gol nu a fost acordat de arbitri tocmai pentru că mingea nu depășise LINIA PORȚII!

Să mai adăugăm că din cele două tribune care existau pe marginea acestui teren a rămas una singură, și ea foarte mică pentru a putea găzdui cele cîteva sute de spectatori care vin în mod obișnuit la jocurile din Divizia A. Organizatorii au obligații elementare, de care trebuie să se achite altfel decît formal! (Al. HORIA).

BILANȚ NEGATIV...

Un bilanț al participării selecționatelor de baschet ale țării noastre la competițiile internaționale oficiale din primul semestru al anului este îngrijorător, deoarece rezultatele se ridică cel mult la nivelul mediocrității (așa cum s-au petrecut lucrurile și anul trecut). Concret, la campionatele europene, lotul de senioare a ocupat locul 9 (din 13 finaliste), iar cel de junioare II locul 8 (din 16); la campionatele balcanice, juniorii s-au clasat pe locul 3 (din 4) și junioarele pe locul 2 (din 3); la „Cupa Prietenia" pentru juniori, echipa română s-a clasat a șasea (din 8 participante). Este drept că senioarele și junioarele au ratat posibilitatea unor performanțe bune prin pierderea partidelor decisive la diferențe minime și după prelungiri, și că ulterior formația de senioare a cîștigat două turnee internaționale (amicale, însă), dar aceste fapte nu scad din amărăciunea produsă la timpul cuvenit, la încheierea competițiilor amintite. Așadar, un bilanț negativ după prima jumătate a anului.

Urmează, însă, un al doilea sezon care programează și el competiții oficiale de o însemnătate majoră. Este vorba, în primul rînd, de campionatele balcanice de seniori și senioare (ambele se vor desfășura în luna decembrie, în Bulgaria) și apoi de Cupele europene. Respectivele confruntări trebuie să fie abordate cu deplină responsabilitate, tradusă prin muncă mult mai intensă, o disciplină fără cusur, dorință de reabilitare. (D. STĂNCULESCU).